

KHI THẦY CHO EM ĐIỂM KHÔNG

Khi Thầy cho em điểm không

Là lúc lòng Thầy vô cùng trống vắng

Đôi nét tròn khoanh bao điều kỳ vọng

“Ngôi trường nhật nhòa, sân nắng rung rung”.

Khi Thầy cho em điểm không

Là lúc lòng em buồn nhiều lắm

Nhưng em sẽ biến

Điểm không thành chiếc phao đỡ nâng đời em lướt sóng

Điểm không thành chiếc kính khí cầu đưa em vượt trùng dương.

Thầy cho em một điểm không

Để muốn em từ không thành có

Em biết rằng lòng Thầy không hề muốn.

Thầy tặng cho em điểm không

Như tặng cho em bao điều kì vọng

Em nhận lấy và không hề oán trách

Vì em biết

Những lúc ấy Thầy thương em đến quặn lòng.

Huỳnh Việt Thảo (khoá 1999 – 2002)